

2022-10-14

HEZKUNTZA LEGE AURREPROIEKTUA

SARRERA

Lege-aurreproiektu honek EHIGEk partekatzen ez duen eskola-eredu bat proposatzen du: **eskola publikoa protagonista ez den** eta Hezkuntzako Euskal Zerbitzu Publikoaren bidez egungo sistema dualari eusten dion hezkuntza-eredu bat.

Halaber, ez du islatzen kohesio eta justizia sozialerako hezkuntza-sistema euskaldun propioa lortzeko helburua.

Dokumentua nahita anbigua eta oso zehaztugabea da, eta araudi osoa etorkizuneko araudietara atzeratzen du.

I TITULUA: XEDAPEN OROKORRAK

Ikastetxeen tipologia

Erabilitako terminologia nahasia eta anbigua da. Testuaren kasu batzuetan euskal hezkuntza-sistemari erreferentzia egiten dio eta beste batzuetan Hezkuntzaren Zerbitzu Publikoa du. Bestalde, ezarritako ikastetxeen sailkapena edo tipologia ez dator bat ordenamendu juridikoarekin. Ikastetxeak publikoak edo pribatuak dira, eta ikastetxe pribatuen barruan sartzen dira itunpeko ikastetxe pribatuak. Itunpeko ikastetxearen izaera gerora sortutako egoera da, eta ez du izaera juridikoa aldatzen. Orduan, zeri erantzuten dio 21. eta 22. artikuluen sailkapenak?

Bestalde, argitu beharko litzateke itunpeko ikastetxe pribatu terminoak eta itunpeko ikastetxe terminoak gauza bera esan nahi duten.

20.4 artikulua dio funts publikoekin finantzatutako ikastetxeen kategorian, publikoez gain, funts publikoekin finantzatutako doako irakaskuntzak ematen dituzten itunpeko ikastetxeak (itunpeko ikastetxe pribatuak ez direnak) ere sartzen direla. Ez dago batere argi aipatzen dituen funts publikoak hezkuntza-itunaren moduluak diren edo finantzaketa gehigarria ere jasoko luketen.

Bestalde, 22.2 artikulua adierazten du derrigorrezko irakaskuntzak ematen dituzten itunpeko ikastetxeak (kasu honetan ere ez zaie deitzen itunpeko ikastetxe pribatu) euskal hezkuntza-sistemaren parte izango direla eta irakaskuntza horiei dagokienez oso-osorik finantzatuko direla. Ikastetxe horiek ezin dute inolako kuotarik kobratu irakaskuntza horiek emateagatik.

Zer da finantzaketa integrala? Hezkuntza-itunaren moduluetatik eratorritakoa bakarrik? Edo hezkuntza-itunetatik eratorritako finantzaketa gehigarria?

22.3 artikulua, berriz ere, itunpeko ikastetxeei buruz hitz egiten du (ez itunpeko ikastetxe pribatuei buruz), eta, beren finantzaketa publikoaren arabera, gizarte-interesekotzat joko dira.

Finantzaketa publikoa ez da baldintza bat zentro bat interes sozialekotzat jotzeko. Zeintzuk dira itunpeko ikastetxeek bete behar dituzten baldintzak?

20.4 artikulua ikastetxe kategoria berri bat ezartzen du lege bidez, funts publikoekin sostengatutako zentroak deiturikoa, ikastetxe publikoak edo titulartasun publikoak barne hartzen dituena, bai eta itunpeko ikastetxeak ere. Zentroen kategorizazio gehigarri bat, izaera juridiko desberdineko zentroak maila berean kokatzen dituena, eta helburu oso desberdinei erantzuten diona.

Ikastetxe publikoak EAEko administrazio-egituraren zati dira, eta egitura horren mende daude oso-osorik. Ikastetxe pribatuak administrazioetik kanpokoak dira eta administrazio-baimenaren printzipioaren arabera arautzen dira, antolatzeke autonomia dute eta funts publikoak jasotzen dituzte hezkuntza-itunen sisteman sartzen direnean edo hezkuntza-itunak aldizka berritzen dituztenean. Oro har, itunpeko ikastetxe pribatuak baino ez dira funts publikoekin sostengatzen diren ikastetxeak.

Ikastetxe publikoek eta itunpeko ikastetxe pribatuek ez dute ezer komunik, ezta lan-plantillen antolaketari, irakaskuntza-eginkizunerako sarbideari, instalazioen mantentze-lanei, jantoki- eta garraio-zerbitzuei dagokienez ere, eta ez dute helburu bera. Beraz, zer helburu du ikastetxe publiko eta pribatu itunduak kokatzen eta parekatzen dituen kategoria berri bat sortzeak?

Eusko Jaurlaritzak azaldu behar du nola gauzatuko duen Euskal Eskola Publikoak protagonismoa eta oinarrizko erreferentzia izango duen hezkuntza-politika, baldin eta ikastetxe publikoak eta itunpeko pribatuak kategoria berekoak badira.

Azken hamarkada honetan, funts publikoekin mantendutako ikastetxea izena erabili da hezkuntza-plangintzan, nahiz eta lege ez onartu. Kontzeptu hori zuzenean aplikatzearen ondorioz, hezkuntza publikoa ahuldu egin da pixkanaka, eta, horri esker, itunpeko eskaintza pribatua gehiago ezarri da hiriguneetan eta, bereziki, hirietan. Era berean, EAEko hainbat udalerritan ikastetxe publikorik ez dagoela justifikatu du, eskolatzeko beharrak funts publikoekin sostengatutako ikastetxe baten bidez bermatzen direla argudiatuta, eta hori funtzioen ordezkapenaren adibide argia da.

Hezkuntzarako eskubidea

24.4 artikulua

Hezkuntza-administrazioak doako irakaskuntzaren prestazioa bermatzen du, dagozkion mailetan eta kalitatez, funts publikoek finantzatutako ikastetxeen bidez, Lege honetan ezarritako baldintzetan.

Doako hezkuntza jasotzeko eskubidea ikastetxe publikoen eta itunpeko ikastetxe pribatuen bidez bermatzen da, lehen adierazi den bezala, eta, beraz, Hezkuntzari buruzko Lege berriak hori bermatu behar du, eta ez funts publikoekin sostengatutako ikastetxeak terminoaren bidez.

24.5 artikulua

Euskal hezkuntza-zerbitzu publikoa ikastetxe publikoen eta itunpekoen bidez gauzatuko da, Lege honetan eta beronen erregelamendu bidezko garapenean ezarritako betekizunen arabera.

Artikulu honetan, berriz ere, itunpeko ikastetxeak terminoa erabiltzen da, itunpeko ikastetxe pribatuak terminoaren ordeztuz.

Hezkuntzaren Zerbitzu Publikoa

Lege-aurreproiektuak ez du argi definitzen Hezkuntzako Zerbitzu Publikoa zer den. Ez du argitu zein den zerbitzuaren helburua, nork osatuko duen zerbitzu hori, ezta zein izango diren zerbitzu hori osatzen duten zentroek jasoko dituzten ondorio ekonomikoak edo baldintza ekonomikoak ere. Ez du zehazten, ezta ere, zein ikastetxek osatuko duten zerbitzu hori, ez eta zer baldintza-mota bete beharko duten ikastetxeek zerbitzu horren zatitza hartzeko. Zehaztasun falta dagoela uste dugu, eta terminologiaren anbiguotasuna ez da kasualitatea. Zerbitzu honen sorreraren inguruan sortutako egoerak eta bete beharreko funtzioa kontuan hartuta, orain arte ezagutzera eman dena oso anbigua da, eta mesfidantza handia sortzen du.

Hezkuntza sistemaren plangintza eta sarbidea

Hezkuntza-sistema eraldatu nahi duen lege batek ezin du alde batera utzi abiapuntuko errealitatea eta errealitate hori berresten duten datuak. Ezin du alde batera utzi EAEko hezkuntza-sistemaren eskola-segregazioaren maila, ezta hori eragin duten arrazoiak ere.

Azken hamarkadetan planifikatzeko irizpide nagusia da merkatuaren eskariari mugarik gabe erantzutea eta itunpeko ikastetxe pribatuetako eskola-postuen gaineskaintza sustatzea. Horren ondorioz, hezkuntza-sistema segregatzailea, bidegabea eta desorekatua sortu da.

Errealitate hori inork zalantzan jartzen ez duen arren, Jaurlearitzak ez du zuzentzen, eta orain arte egoera honetara eraman gaituen irizpide bera aplikatzen saiatzen da.

33. artikulua, plazak eskuratzeko prozesua eta irizpideak ezartzen dituenak, funts publikoekin finantzatutako zentroyen kategoria azpimarratzen du berriro, eta are larriagoa dena, artikulu horren 2. puntuan esaten da hezkuntza-arloan eskumena duen sailaren plangintza estrategikoaren xedea eskaintza eskaeraren arabera egokitzea dela.

Irakaskuntzaren programazioa gizarte-kohesioaren, aukera berdintasunaren, orekaren eta justizia sozialaren irizpideekin bateraezina da merkatuaren eskaintza, eskaria eta logika arautzen dituzten irizpideekin.

Irakaskuntzaren plangintza estrategikoak hezkuntza publikoaren eta pribatuaren inplantazio-maila eta hezkuntza publikoa bultzatzeko politika errealak zehazten dituela kontuan hartuta, argi dago Aurreproiektu honek ez duela norabidea aldatzeko asmorik. Beraz, puntu honetan ere azaldu beharko du zein diren oinarrizko erreferentzia eta hezkuntza-sistemaren protagonismoa ahalbidetuko duten plangintza-arloko irizpideak, Euskal Eskola Publikoaren esku geratuko direnak. 33. artikulua definizioa kontrako norabidean doa.

Era berean, aurreproiektu honi ahaztu zaio hezkuntza-eskaintzaren plangintzak, plaza publiko nahikoak bermatzeaz gain, titulartasun publikoko ikastetxeen sarean gero eta eskola-postu gehiago izatea sustatu behar duela (LOEren 109.5 artikulua).

III. TITULUA: HEZKUNTZA SISTEMAREN GOBERNANTZA

I. kapitulua: Gobernantza, plangintza eta programa-kontratua

Aurreproiektuak planteatzen duen gobernantza-esparrua (35. artikulua) ez da aurrerapausoa elkarlaneko baterako ko-gobernantzan, non ko-gobernantza hori partekatua den erabakiak hartzerakoan zein kudeatzean. Planteatzen diren organoak parte-hartzaileak dira, kontsultakoak, eta ez zaie autonomia-tarterik ematen dagoeneko badugun horretan aurrera egiteko.

Programa-kontratuari dagokionez (36. artikulua), idazkera nahasia da, eta ez dago argi zer den. Adibidez, zaila da bereiztea zer izango liratekeen IHP osoa hartzen duten programa-kontratua eta, orain arte bezala, proiektu edo esperientzia jakin baterako egiten direnak. 33.1 artikulua ikasleen onarpenari buruzkoa da. Programa-kontratuak zehaztuko du zein ikasle onartuko diren ikastetxe batean? 31.4 artikulua plazen eskaintzarekin lotzen du programa-kontratua. Nola?

Bestalde, zentro-talde batekin programa-kontratuak egitea proposatzen du (36.5 artikulua). Sare pribatuaren protagonismoa eta finantzaketa handitzeko formula al da?

II. kapitulua: Ikastetxeen gobernu eta zuzendaritza profesionala. Ikastetxeetako zuzendaritzen lidergo pedagogikoa.

OOGk ikastetxearen erabakitze eta parte hartzeko gobernu-organoa izan behar du.

37. artikuluan ikastetxe publikoen gobernu-organuak ezartzen dira. EEPren Legearekin alderatuz gero (30. artikulua), gurasoen batzarra desagertu egiten dela ikusten dugu,

Ordezkaritza Organo Gorenak eskola-kontseilu izena hartzen duela eta azken postua hartzen duela. Horrek erakusten du aurreproiektuak garrantzi gutxi ematen diola ikastetxe publiko bateko ordezkaritza-organo gorenari.

Gainera, OOGk eskuratu dituen eta jaso ez diren eskuduntzak daude: ordutegia eta egutegia onartzea, eskola-jantokiaren antolamendu- eta funtzionamendu-jarraibideak onartzea.

Gainera, ez da ezartzen ez irizpiderik, ez osaerarik, ez antolaketa- eta funtzionamendu-araurik, estamentuen parte-hartze orekatua bermatuko duten gutxienekoekin.

EHIGEk dagoeneko helarazi die EEKri eta Eusko Jaurlaritzari zuzendaritzen dekretu berriari buruz duen jarrera. Berresten dugu, besteak beste, OOGk hautatu behar duela ikastetxeko zuzendaritza.

Ebaluazioari dagokionez (42.3 artikulua), OOGk egin behar du zuzendaritza-taldearen ebaluazioa. Berriz ere, araudi faltaren aurrean gaude.

III. kapitulua: Eskola Kontseiluak eta euskal hezkuntza-sisteman parte hartzea.

Beste behin ere, zehaztasuna falta da, eta atzeratu egin dira EEKren, Euskal Eskola Publikoaren Kontseiluaren eta udaletako eskola-kontseiluen arautzea.

Eskola publikoak bere ordezkaritza izan behar du, eta ez du beste organo batzuen mende egon behar.

Hezkuntza-komunitateari dagokionez, badirudi bigarren mailan dagoela, III. tituluaren amaieran agertzen da eta. Komunitateak legean duen kontsiderazioaren isla dirudi, noski; izan ere, legearen antolamendu-, teknika- eta ekonomia-alderdiak gizartearen helburuen gaineratik daude.

IV. atalari itxaron behar diogu ikasleek, irakasleek eta familiek gobernantzan protagonismoa har dezaten. Artikuluak alderantzizko norabidean berrantolatu beharko liriteke. Hezkuntza-sistema bat zentratuta eta hezkuntza-komunitatearen zerbitzura dago; eta Eskola Kontseiluak, zuzendaritzak eta kontratuak dira horren euskarri, ez alderantziz.

Azkenik, azpimarratu behar da desagertu egin dela gurasoen batzarrari, federazioei eta guraso-elkarteei buruzko aipamena, bai eta horien finantzaketa ere (EEPL, 44.2 artikulua).

IV. TITULUA: HIZKUNTZAK EUSKAL HEZKUNTZAN

Aurreproiektu honek proposatzen duen hezkuntza-sistemaren ardatzaren definizio/helburu falta sumatzen dugu. Definizioa eta helburuak zioen azalpenean jaso behar dira, baita printzipioetan ere:

Hezkuntzaren lehentasunezko helburuetako bat ikasle euskaldun eleaniztunak lortzea da izan behar da, gure kultura eta historia ezagutu eta eskubide osoko euskal herritar senti daitezzen. Horrek esan nahi du, gainerako hizkuntzak eta kulturak errespetatuz, askotariko gizarte batean bizitzen ikasiko dutela, eta gizarte-kohesiorako eragile aktiboak izango direla.

Gure herrian errotutako eskola euskaldunaren proiektu bat eraikitzea da helburua, gure hizkuntzaren ikaskuntza bermatuko duena, gure garapen kulturala bultzatuko duena, bere nortasunarekin konprometitua, aniztasunaren defendatzailea eta beste hizkuntza eta kultura batzuekiko errespetuzkoa.

Gaur egungo gizarte-aniztasun handieneko euskal gizarteak bizi duen errealitateak eta masa-komunikabideen inbasio kolonizatzaileak euskararen ezagutzan eta erabileran eta gure kulturaren kontserbazioan eragina duten hezkuntza-erronka berrien aurrean jarri gaituzte.

Ikasle guztientzako euskalduntze-eredu bakarra eta inklusiboa abian jartzea, euskarazko aplikazio digitalak ekoiztea eta erabiltzea, irakasleek euskaraz komunikatzeko eta komunikatzeko duten gaitasuna hobetzea eta abar dira etorkizunari begira ditugun erronketako batzuk.

Euskal hezkuntza sistema eleaniztun eta kulturarteko gisa egituratzen dela planteatzeak... profil eleaniztuna eta kulturartekoa, multimodala, garatzen duten pertsonak... lortu nahi denaren nahasmena/zehaztugabetasuna baino ez dakar.

Positibotzat jotzen dugu aurreproiektuak berariaz jasotzea ikasleek derrigorrezko hezkuntza amaitzean eskuratu beharreko hizkuntza-gaitasunak. Hala ere, legea horretara mugatzeak kezkatu gaitu. Hau da, euskal hezkuntza-sistemak ez du zehazten zer hizkuntza-eredu jarraituko duen. Izan ere, aurreproiektuak behin eta berriz azaltzen du euskara ardatz izango duen sistema eleaniztuna bultzatzen dela, baina ez da zehazten zein den sistema horren hizkuntza-eredua. Aldi berean, hizkuntza guztiak irakas-hizkuntza eta ikas-hizkuntza erabiltzeko aukera planteatzen du, euskarari, berezko hizkuntzari, protagonismoa kenduz, egoera txarrean baitago argi eta garbi. Bi hizkuntza ofizialen eta atzerriko hizkuntza baten ezagutza bermatuko duen eredu inklusibo orokor bati buruzko akordio politikoan planteatutako testua ere ez da jaso.

EHIGEek eredu hori eredu euskaldun eleanitz inklusibo gisa definitzea planteatzen du; izan ere, ereduaren definizioak zerikusizuzena izango du belaunaldi euskaldun berriak lortzearekin eta gizarte-kohesioa eta berdintasuna bultzatuko ditu.

Horrekin batera, beste elementu batzuk ere sartu eta onartu beharko lirateke Legean, hala nola euskara hezkuntza-sistemaren barruan lehenestea, bai hezkuntza-jardueretan, bai harreman profesionaletan, edo euskara erreferentzia-hizkuntza gisa indartzea, baita euskal kulturaren ezagutza eta zaintza hizkuntza-gaitasunetik haratago inplementatzeko beharra ere. Ez dugu ikusten aurreproiektuak gai horiek bere egin dituenik.

Aurrekoaz gain, jaso beharreko proposamen batzuk ere sartu ditugu:

Legearen helburua

- *Euskararen erabilera bultzatzea, hizkuntzaren berreskurapen-prozesuari lagunduz.*
- *Euskal Herriko kultura-nortasuna jorratzen laguntzea, ikasleei Euskal Herriko kide gisa duten nortasun kulturala eraikitzen laguntzea, beren historia eta kultura propioak ezagutzuz, eta ikasleak beren ingurune geografiko, sozioekonomiko eta kulturean sustraitzea sustatuz.*

Herri-aginteen egitekoak

Hezkuntza-sistemaren erantzukizuna da derrigorrezko hezkuntza amaitutakoan ikasle guztiek, ahoz zein idatziz, erabiltzaile aurreratuaren gaitasunak, gutxienez, eskuratzea berezko hizkuntzan, bai eta beste hizkuntza ofizialean ere. Horri lortze aldera botere publikoek euren eskumena eta ahalmenak baliatuko dituzte.

Hizkuntza eredia

Hizkuntza eredia euskaldun eleanitz inklusiboa bakarria izango da ikasle guztientzat.

Euskal Autonomia Erkidegoko ikastetxeen hizkuntza-eredua honako ardatzen arabera eraikiko da:

- A) Euskara, Euskal Autonomia Erkidegoko berezko hizkuntza, hezkuntza sisteman irakas- eta ikas-hizkuntza normalizatua izango da, eta jardueretan erabilera normal eta orokorreko hizkuntza izango da.*
- b) EAEko hezkuntza sistemaren hizkuntza-ereduak konjuntzio-sistemari jarraituko dio; hau da, hizkuntza-eredu orokor eta inklusiboa izango da eta ez ditu ikasleak banatuko hizkuntza ofizialen arteko aukeraketaren arabera.*
- c) Hizkuntza ofizialetako bat (edo biak) ezagutu gabe sartzen diren ikasleei arreta berezia eskainiko die sistemak.*

Langileen hizkuntza-gaitasuna

- *Irakasleei euskararen derrigorrezko ezagutza ezarriko zaie, erabiltzaile gaitua, C1 maila, gutxienez, irakaskuntzan jarduteko.*
- *Irakasleak ez diren langileei ere euskararen derrigorrezko ezagutza ezarriko zaie, haien funtzioaren arabera.*
- *Euskara-gaitasuna ez duten langileei prestakuntza emango zaie, beren zereginak euskaraz egin ditzaten.*

Irakasleen prestakuntza (Euskara eta Ikaskuntzen Ikaskuntzarako Institutua)

Irakasleen prestakuntzaren ardatzetako bat izango da euskal kulturaren ezagutza zabala eta eguneratua izatea, horrela soilik lor daitekeelako irakasle horien erreferenteak euskal kulturaren eremukoak izatea eta ikaslegoari ezagutza eta zaletasun hori transmititzeko baldintzak ziurtatzea.

Irakaskuntza- eta ikaskuntza-metodologiak hobetu behar dira. Material didaktikoak garatzea, bereziki euskaraz, hizkuntzen ikaskuntzan berrikuntza metodologikoa errazteko.

Alderdi komunikatibo eta esanguratsuetan oinarritutako irakaskuntzarako metodologiak garatu behar dira, euskararen erabilera bultzatu (ahozkotasuna).

Hezkuntza-administrazioaren eta unibertsitatearen betebeharra da (hasierako prestakuntza eta etengabeko prestakuntza):

- Curriculumaren ulermen hori eskuratzeko eta garatzeko prestakuntza ematea irakasleei.
Goi-mailako eta graduiko ikasketen curriculumak eguneratuko dira.
- Curriculumaren ulermena erantzuten duten material eta baliabide didaktikoen erabilera garatu eta arautzea.
- Etengabeko ikerketa, ebaluazioa eta berrikuntza bermatuko dituen zerbitzu bat antolatzea, unean uneko aldaketa sozialei, beharrei eta erronkei erantzun eraginkorrek emateko.

Ikastetxeen hizkuntza-proiektuak

Funts publikoekin sostengatutako ikastetxeek hizkuntza-proiektua prestatu beharko dute, haien hezkuntza-proiektuaren atal gisa. Proiektuak ikastetxearen errealitateari erreparatuko dio, eta azken helburua izango da ikasleek hizkuntza ofizialetan B2 mailaren gaitasunak eskuratzeko, gutxienez, eta hirugarren hizkuntzan B1 mailarena, gutxienez.

Ikastetxearen hizkuntza-proiektuak legeak ezarritako hizkuntza-ereduaren printzipioak aplikatu beharko ditu, eta honako elementu hauek jaso beharko ditu, besteak beste:

- *Euskara ikas- eta irakas-hizkuntza gisa hartzea.*
- *Euskararen ikaskuntza-prozesuan, modu orokorrean zein banaka, ikastetxearen errealitate soziolinguistikora egokitze irizpide orokorrak.*
- *Curriculumaren eta ikastetxearen helburuak zehaztea, bai eta eskolaz kanpoko jardueren proposamenak ere, euskararen erabilera ziurtatzeko.*
- *Eremu formalean, ez-formalean eta informalean (euskararen ingurumen-erabilera) hizkuntzak hobetzeko eta ikasteko proiektuak sustatzea.*
- *Familiaren eta ingurunearen arteko lotura, euskararen aldeko "konplizitateak" lortzeko. Administrazioak programak eta esperientziak, eskolaz kanpoko jarduerak eta jarduera sozialak trukatzeko laguntzak emango dizkio ikastetxeari.*

Ikastetxeetako hizkuntza-jardunaz

Ikastetxeetan euskararen erabilera lehenetsiko da barne eta kanpo jarduera-harremanetan eta profesionalen arteko harremanetan, bai eta ikasleen eta irakasleen arteko harreman formal eta ez-formaletan ere.

- *Euskara izango da hezkuntza-administrazioiko ohiko hizkuntza*
- *Ikastetxeak kontratatutako zerbitzu-emaileek ere euskararen erabilera normalizatua bermatuko dute.*
- *Euskara erreferentzia-hizkuntza gisa indartuko da, bai eta ikasleen erabilera aktiboa sustatu ere.*
- *Euskara izango da ikastetxeetatik kanpo begirako jardueretan adierazpide-hizkuntza*
- *Toki-administrazioek zuzenean edo zeharka antolatzen dituzten jardueretan, 16 urtez beheragoko gazteei zuzenduta badaude, euskara erabilera normal eta orokorreko hizkuntza izango da.*

Curriculumaz

Legeak curriculum propioa egiteko mekanismoak ezarri behar ditu. Curriculum horrek, besteak beste, bere sustraitze soziala eta kulturala hartuko ditu kontuan, baita ikuspegi unibertsala ere, eta ikasleen irteera-profila, metodologia, ebaluazio-ildoak eta lorpen-adierazleak definituko ditu.

Curriculum honako hauetara bideratuko da:

- a) Euskara ikastea eta euskararen erabilera sustatzea, komunikaziorako ez ezik, Euskal Herriko nortasun kultural eta historikoa interpretatzeko eta transmititzeko ere, gizarte-kohesiorako ezinbesteko elementua den heinean.*

b) Europako, eta, oro har, munduko, hizkuntza- eta kultura-aniztasuna errespetatzeko eta aitortzeko prestakuntza, bai eta eleaniztasun horren izaera aberasgarria ere, kultura desberdinen arteko harremanak ezartzeko oinarri gisa.

c) Euskal Kulturaren Transmisioa belaunaldiz belaunaldi bideratuko dela ziurtatzeko, euskal kulturaren ezagutza bultzatuko da ikuspegi kritiko batetik.

Ebaluazioaz

Eusko Jaurlaritzak eta ikastetxeek beharrezko diren neurriak ezarriko dituzte hizkuntza-helburuak lortzen direla bermatzeko.

Eusko Jaurlaritzak ebaluazio-tresna independenteak ezarriko ditu lortutako mailak balioztatzeko, eta jarraipen-sistema eraginkor bat abian jarriko du ebaluazioaren emaitzak hobetzeko eta helburuak lortzeko.

Ikastetxeek Jaurlaritzak ezarritako ebaluazio-prozedurari erantzun, eta beharrezko neurri zuzentzaileak ezarriko dituzte.

IV TITULUA. IKASTETXEEN AUTONOMIA

Ez dago aurrerapausorik egungo egoerarekin alderatuta.

Autonomia eta gobernantza eskutik helduta doaz. Ahalmenak dituen OOGrik gabe, ez dago autonomiarik, eta aurreproiektu honek ahalmenak kentzen dizkio OOGri.

Testuak planteatzen duen antolaketa bertikaleko proposamena (Administrazioaren agindupeko zuzendaritza bat, eta ez haren zentroa-OOGrena) administrazio-proposamen bat baino ez da, non zuzendaritza Administrazioaren beso bihurtzen den ikastetxean, eta hezkuntza-komunitatea ikusle huts.

Testu osoan zehar programa-kontratuak etengabe aipatzeak sistema deserregularizatzea ekar dezake, bai eta dagoeneko abantaila-egoera batetik abiatzen diren ikastetxeen finantzaketa handitzeko bide bat ere.